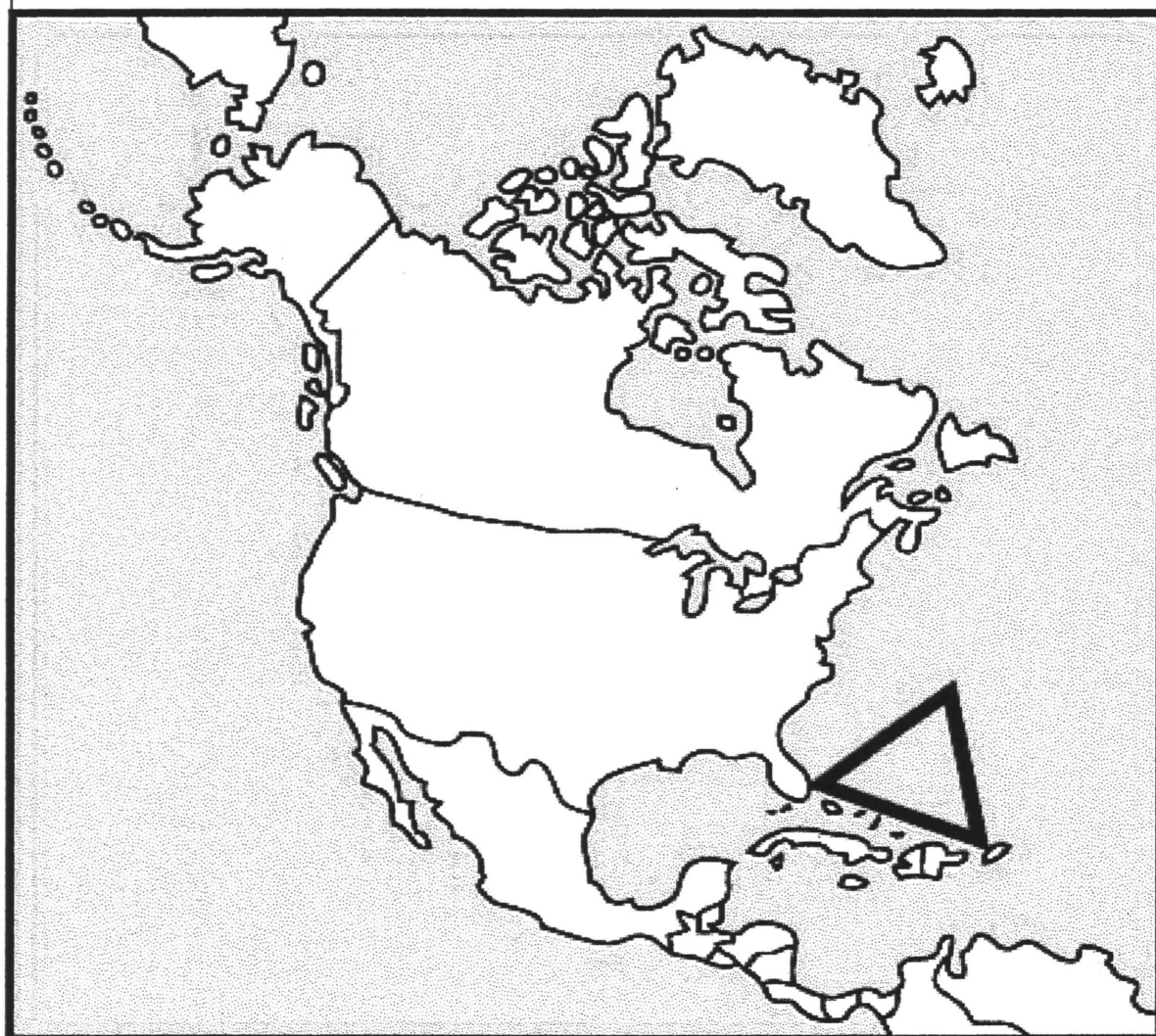

UFO

NR 1 2000

ALLEHANDA

MEDLEMSTIDNING FÖR ENKÖPING-SALA UFO-FÖRENING

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemstridning som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 – väg 55 eller Ullundakorset, som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening

Box 3050

745 03 ENKÖPING

Telefoner:

Föreningens lokal

0171-385 18

Ordförande Anita Andersson

0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson

0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Nu går det mot vår, ljusare mornar, ljusare kvällar. Frågan är bara om vi går mot ljusare tider. Det får väl framtiden utvisa.

Den här gången ser UFO-Allehanda ut lite annorlunda till sitt yttre. Jag har gått över till Word 97, varav jag fick lite andra möjligheter. Innehållet är dock så gjort att ni kommer att känna igen er.

De flesta är ju så att dom tycker att det är bra som det har varit. Detta är både på gott och ont. Kan man utveckla en sak till det bättre så tycker jag nog att man ska göra det.

Det är nytt år. Då är det i föreningen snart tid för årsmöte.

Passar härmed på att kalla alla till årsmötet fredagen den 2 mars 2001. Kl: 19.00.

0224-867 71

UFO stoppade vaktmästaren.

Bilen tvärstannade helt utan vidare. Själv blev Steinar Hellesø stel som en pinne när han en morgon i november förra året överraskades av ett okänt föremål.

Av Jan Åge Hals

- Det mest häftiga jag varit med om, berättar Steinar Hellesø. Han var på väg till sitt jobb som vaktmästare på Sørenget skola. Klockan var tio minuter över sju på morgonen, när en underlig sak hände med hans bil.

- Plötsligt låste sig bromsarna på bilen utan att jag var i närheten av bromspedalen, något jag tyckte var underligt eftersom bilen är av 1999 års modell, berättar Hellesø.

Men det var inte enbart bromsarna som blev vrånga. Bilen var helt död och omöjlig att få igång igen. Hellesø gick ur bilen för att titta under motorhuven. Det var då han såg "det häftigaste" han har upplevt i sitt 50 år långa liv.

Visselljud.

- Jag hörde ett svagt visselljud. När jag tittade mot Vemundvik kyrka, hängde ett UFO på himlen väster om kyrkan, berättar Hellesø.

Det var inte bara det att Hellesøs bil strejkade, utan han blev själv påverkad fysiskt av händelsen.

- Jag blev helt stel. Jag försökte att röra mig, men var helt förlamad, säger Hellesø, som såg UFO't helt klart.

- Det var väldigt klar mot den blå himlen. Jag uppskattar att det var 600-700 meter från mig och jag kan tänka mig att det hade en omkrets på 30-50 meter. Det hade grå färg, var ovalt med spetsiga ändar och hade en liten bula på mitten. På mitten fanns det 20-30 små vita ljus och på föremålets undersida fanns det en cirkel av fem vita moln som hängde ner. Ljudet från föremålet vill jag jämföra med luft som pyser ut från ett hjul. Hellesø tror att han iakttog farkosten mellan 30 sekunder och en minut. Då började det röra sig västerut, innan det plötsligt försvann rakt upp med enorm hastighet. När det hade försvunnit kunde Hellesø åter röra sig. Och bilen fungerade normalt.

Tror på UFO.

Hellesø: - Ja,- jag tror på UFO. Jag har satt ett tidigare, vid Kolvereid, men aldrig så klart som nu. Det finns nog mer där ute än vi fattar, säger vaktmästare Hellesø

Källa:Namda Isavisa 2000-11-09

Jag vill redan nu passa på att puffa för den annalkande vårfesten som vi kommer att hålla i sedvanlig ordning fredagen den 11 maj kl: 19.00

Glöm inte att ta med saker till paketauktionen. Ej heller et glatt humör.

Även i år kommer vi att anordna loppis det blir den 19 maj mellan kl: 10.00 – 14.00

Föreningen lever vidare på de små bidragen som alla ställer upp med

Hej alla UFO-Allehandas läsare och en god fortsättning på det nya året. Ja nu har julen äntligen passerat och det är jag tacksam för, min kroppsvikt skall vi inte tala om.

På nyårsnatten var Taimi och jag med hem till en god vän. När vi gick hem från henne träffade vi många glada ungdomar som önskade oss Gott Nytt År. När vi kommer en bit, nära slutet på Eriksgatan, hör jag tassande steg komma. Snabb som jag är, snor jag om och greppar tag i jackan på den bakomvarande som visade sig vara en ung tjej som skulle önska oss Gott Nytt År. Hon blev alldeles förskräckt, men skrattade efteråt.

När vi skjutsade mamma till hörcentralen i Uppsala den 29/1, fick vi se ett fenomen på himlen. Det liknade en stafettpinne, stående och med ljus som en kondensstrimma. Plötsligt slår det ut en slinga i form av en knorr från bakdelen av pinnen. Den gick neråt mycket snabbt och fenomenet försvann. Det finns kanske en förklaring till detta, kanske luftströmmar gjorde knorren.

Nu efter nyår börjar aktiviteterna med kvartettsång varannan torsdag, bingo på Västerleden varannan måndag, övning varje måndag förmiddag med "Kryddensemblen" på Kryddgården. Varannan måndag spelar jag på allsångsträff på Malin. Där har vi klirat så att det inte kolliderar med bingo. På onsdagarna vill vi ju träffa Er i UFO-lokalen också, och vi kommer när vi kan. Vi har ett 15-tal spelningar att slutföra och det droppar hela tiden in nya. För detta skall det övas med "Raggas" och skrivas

program, så det finns inte så många lediga stunder, men dom finns.

Den 28/1 komnade Taimi en familj på Café Nina på Westerlundska gården. Det var två killar, Jesper (19 år) och Philip (16 år), mamma Beatrice (? År) och Taimi (? År). Sönerna var fantastiska, liksom Taimi och mamman också. De spelade klassisk musik och jag fick också debutera som trumslagare. Jag dunkade 6 gånger på trumman och lyckades göra det på rätt ställe också, och blev mångas idol efter detta. Ni har väl hört talas om världstrummisen Gene Krupa, honom kan ni glömma nu.

Bordtennisen har börjat på tisdag och fredagsförmiddagarna och där får jag ibland till det med min hammare, otagbart.

På fredagarna åker jag till S1 och tippar samt spelar kort. Nu skall vi också spela musik till en revy som Sven-Olov Johansson håller i, premiär i maj månad. Den 21/2 åker vi till

Eskilstuna och underhåller på Tunaforskarlarnas årsmöte. Set blir Taimi, jag och en violinist i

världsklass som heter Rolf Solblad. Jag kanske inte skall skriva mer, men jag har konstaterat något underligt. På varje jordbegravning spelar en fågel störande högt vid graven. Varför?

Nu väntar jag på våren, med dagsmeja och känslornas intåg, samt allt arbete i Leversta. Hoppas att tiden räcker till också för arbete vid UFO-lokalen. Ni glömmer väl inte bort att skänka saker till våran loppis i vår. Jag vill också lyckönska Mats, det gläder mig. Till slut vill jag hoppas på fin sommar.

Hälsningar Ivar

Några historier saxade ur tidningen Allers

Det ringde i telefonen hos veterinären, och en ivrig röst hojtade:

- Min fru är på väg till er mottagning. Hon har med sig vår gamla katta.

Snälla, ge henne en spruta så att hon somnar in!

- Jaha, säger veterinären, hittar katten hem själv...?

- Jag måste få gratulera Svensson, säger chefen. Jag hörde att ni fått en arvinge.

- Med min lön får man inga arvingar, chefen. Bra ungar.

Killen kom inraglande på en krog, viftande med en pappershatt och hojtade:

-Gott Nytt år! Gott Nytt år!

Bartendern säger lite ursäktande:

- Förlåt, men det är faktiskt april nu.

- Å fan, då kommer jag att bli ihjälslagen av frugan, för så här sent har jag aldrig kommit hem förut.

Kyrkohärdarna i grannförsamlingarna möttes en dag och diskuterade kollekten och vad de gjorde med den.

- Jag har ritat ett sträck på golvet inne i sakristian, sa den ene, och på den ena sidan har jag skrivit "Gud" och på den andra sidan "Jag". Så slänger jag upp pengarna i luften och det som

faller på Guds sida går till honom, och det som faller på min sida behåller jag.

- Tja, sa den andre, jag har gjort det enklare. Jag går ut på kyrkbacken och slänger upp pengarna i luften, så får Gud ta det han vill och – och resten låter han falla tillbaka till mig.

Lille Fredrik satt nere på bryggan vid sommarstället med metspöt i hand då hans pappa kom ner och frågade om han fått någon fisk.

- Jag fiskar inte, sa Fredrik. Jag kollar om din nya klocka är vattentät.

Domaren:

- Varför knuffade ni er svärmor utför den branta trappan?

Den anklagade:

- Jag ville se om draken kunde flyga.

I huvudet på en gammal gubbe

Av Arnold Idebring

Jag skall försöka berätta lite om mitt stora flygintresse i min ungdom, något som kanske har med intresset för det. Det var modellflyg som var den stora hobbyen. Den mest lästa boken under en viss tid var nog Sven Wenzels

här med UFO. Det är ju flygande saker bådadera.

modellkatalog. Det var en fabrik i Stockholm som tillverkade

färdigstansade byggsatser till allehanda dåtida flygplan.

Det var ett flygplan som kom att fascinera mig speciellt. Det var egentligen det första spanntillverkade planet, en fackverkskonstruktion kan man säga, som hette "Gladan". Det mätte 120 cm mellan vingspetsarna, med lite uppböjda vingspetsar. Och försedd med en icke föraktlig gummimotor. Gummimotorn bestod av ett gummiband som man snurrade upp i motsatt riktning av propellerns drivriktning. Det allra finaste var om man hade ett växelbörsskaft till att vevade upp motorn med.

Det anordnades tävlingar med modellflygplan på den tiden, och i USA skulle det hållas en stor internationell tävling. Detta var i 1938 och uttagningstävlingar hölls på många platser i Sverige. Jag deltog med min Gladan på uttagningstävlingen som Boglösa Modellflygklubb arrangerade, men min flygtid på 7 minuter räckte inte till någon seger. Det blev Åke Stark från Stockholmsklubben som kom att få åka till USA. Han blev sedermera en känd studioman på TV i dess barndom.

Ja, - man byggde ju också skalenliga modeller som lämpade sig väl att flyga med. Mitt bästa resultat där var en Tiger Cub, ett på den tiden mycket populärt amerikanskt sportplan. Dom var gula, högvingade och mycket vänliga små flygplan. Det byggde jag som skalenlig modell. Det hade 65-70 cm spännvidd, och jag lyckades faktiskt flyga med det. Dock med den reservationen att, kvaddar man den kärran, då visste man att man hade några timmars reparationsarbeten för att åstadkomma ett acceptabelt resultat. Så egentligen var det väl bara prydnadsmodeller.

För att fortsätta med det här med flyg, så ungefär i samma veva hade jag själv tillfälle att flyga med ett riktigt flygplan, och det var då en Tiger Moth,

ett dåtida skolflygplan. Det finns sådana kvar än i dag, ett dubbelvingat tvåsitsigt plan med hastighetsmätare ute på vänstra vingen, och som jag vill minnas registrerade i miles. Det var min förste flygtur som gick runt Fjärdhundra, Sparrsätra och Frösthult. Turen kostade fem kronor.

Året därpå, det var i 1938, fick jag tillfälle att flyga under en flygdag på Hässlö. Det var ju obligatoriskt att ta cykeln och åka till Västerås just en sån här dag, och då var man borta hela dagen. Då fick jag åka med som passagerare i ett bombplan. Det var en Junkers J86, ett tyskt plan som man köpte in under kriget. Det var ju inte speciellt komfortabelt att åka i. Man satt i bomblastrummet och dom enda av besättningen som man såg var piloten och kulspruteskytten i främre tornet. Vände man sig om kunde man se in i bakre tornet. För övrigt var det som att åka i en gammal lastbil, det dundrade och det slog. Den resan gick runt Västerås och tillbaka till Hässlö. Vi var väl uppe i kanske 10 minuter. Den flygresan kostade betydligt mer, men hur mycket minns jag inte. Sedan dess har det blivit åtskilliga flygningar med betydligt modernare plan än det var på den tiden.

Jag vill också nämna, att på tal om fina plan som man sade, eller snygga helt enkelt, så var det den gamla DC 3:an som jag och en kamrat uppe vid dåvarande P1 byggde som skalmodell. Den var också rätt stor, med 80-90 cm spännvidd, och det tog år att bygga den. Men den var fin, och än i dag undrar jag varför man inte har dessa kvar. Men under årens lopp har nog tidens tand förstört dom så att dom hamnat på soptippen.

Ja, - nu till något helt annat. Vi skriver ju i år 2001 och under det här året firar ju föreningen 25-årsjubileum, en icke föraktlig tid som föreningen har existerat. Jag tror att jubileumet kommer att inträffa någon gång i

augusti. Dessa 25 åren har varit växlingsrika. De första 215 åren var hände någonting. Det hände någonting jämt. Det var roligt att fara ut och träffa andra människor som också hade haft händelser av olika slag, och ta del av deras berättelser. Det var en tid som jag inte glömmer och som jag faktiskt skulle vilja ha tillbaka igen.

För att byta ämne, - jag kommer också att tänka på en sak som jag var med om någon gång på 20-30-talet. Ofta förekommer ordet "hägring" i våra UFO-rapporter, men jag har faktiskt varit med om att få se två hägringar. Den första jag såg, var troligtvis någon gång 1931-32. Vi hade en mycket stor slätt eller äng, som vätte mot öster och skiljelinjerna mellan två gårdar, som var diken. 300-400 meter från vår bostad fanns det en skogsbacke, där det fanns några granar och tallar. Vi kallade den för slottsbacken, av vilken anledning vet jag inte.. Förmodligen var det väl så att det var frostlänt där, det förste stället det över huvud taget blev vitt på när det blev frost.

Det hände en dag det var ovanligt varmt, det dallrade lite i luften. Det är något som man sällan ser i dag. Då befann sig den där backen helt plötsligt 4-500 meter bort, dels åt sidan och lika långt bort, och hade ersatts av en liten holme med något träd på. Men just den här slottsbacken, den fanns på ett helt annat ställe. Det var en hägring, som man inte då begrep ett smack av, men gör det i dag.

Vid ett annat tillfälle såg jag ett tåg, och några år senare visade sig att det var flera personer som hade gjort den här observationen. Det påstods att det var ett tåg vid Lundby station som hade speglats strax över horisonten, i just den riktningen. Det var två vagnar och ett lok som tycktes gå på loppmarknad och jag hoppas att ni kommer och besöker oss. Ta gärna med vänner och bekanta. Det är alltid roligt med många besökande.

nog dom intressantaste, i den mening att det horisonten. Mycket märkligt, det var nog den sista hägring jag såg. Det förekommer inte så ofta på våra breddgrader, men är vanlig i den torra luften i ökenlandskap.

Jag skall inte bli så långgrandig, jag skall avsluta med några små solskenshistorier om barn.

Det här inträffade på Eriksgatan. Storebror hade fått en lillebror. Lillebror var två veckor, storebror var sju år. Storebror ville gå ut med lillebror och dra i vagn, men han varnades att gå över gatan. Det råkade vara så, att på gatan nedanför fanns det en stor skrotaffär. Det visade sig att storebror tog vagnen och gick ner till skroten, och gick runt där och tittade. När han kom hem blev han bannad för att han hade varit olydig och gått iväg med vagnen över gatan. Då svarade storebror att:

- Men det förstår du väl morsan, att grabben finns i skroten.

Jag har ytterligare en sån historia. Familjen skulle åka på semester, till Skåne bland annat. Lillebror som nu hade blivit några år, ville ha sin cykel med, men man tyckte att cykeln skulle ta så stor plats i bagaget. Därför blev det så att han inte fick ta den med sig. Så bar det iväg och när dom kom fram, till en campingplats tror jag att det var, så fick han se en annan pojke som kom cyklande. Det sved naturligtvis i lillebrors hjärta att han inte hade sin cykel med, men han sade:

- Cykelsemester, - fy fan.

Det var ju för att han själv inte hade sin cykel med sig.

Jag skall avsluta det här lilla inlägget med att önska så många som möjligt välkomna till våra tillställningar här på vårkanten. Det är ju årsmöte, vårfest,

Har det hänt nå't ?

På UFO-fronten är det inte mycket nytt när det gäller UFO-rapporter i Enköping. Tittar vi på Mälardalen som ett område, har det dock kommit in rätt många UFO-rapporter. Från rapportsammanställningen för 1999 har vi plockat fram ett antal av dessa rapporter.

Västmanlands län
Skultuna 4/1-99 kl. 18.40

En person såg ett otroligt starkt ljussken som tycktes komma uppifrån och gå nedåt. Det var ovalformat och hade orange-gul färg som lyste upp skogen som på dagen. På var sida och mitt i så fanns tre kraftigt lysande röda bollar. Sedan började det mullra och

observatörens TV förlorade ljudet. Hans hus började skaka och saker hoppade omkring i huset. Sedan försvann föremålet åt söder. Det syntes någon minut. Observatörens telefon fungerade inte på flera minuter efter händelsen.

Stockholms län
Kungsängen 24/5-99 kl.24.00

En person såg ett objekt på himlen som var flera gånger större än solen och med lika starkt ljus. Det föll ner ca 100 meter sedan vände det och steg rakt upp och

försvann. Det blixtrade runt föremålet, inget ljud hördes och det syntes ca 5 min.

Södermanlands län
Strängnäs 7/7-99 ca. kl. 16

Tre personer såg ett stort föremål som gled sakta fram, sedan stannade det. Efter det försvann det rakt upp. Föremålet var silverfärgat och även svartaktigt. Inget ljud hördes. Det var

runt med en kupol och syntes ca 90 sekunder. Verkade rotera några hundra meter upp i luften. Kom tillbaka en gång och försvann sedan norrut.

Uppsala län
Enköping 29/9-99 kl. 21.54

En man observerade ett runt vitt ljussken som var både större och starkare än en stjärna. Skenet stod stilla

en stund innan det for rakt upp. Blev mindre och mindre och försvann på någon sekund.

Västmanlands län
Sala 28/10-99 kl. 22.00

En man som åkte bil såg ett stort stjämfall i blått och rött. Sedan såg han ett ovalt objekt som lyste starkt över en åker. Plötsligt stannade bilen och radion

dog. Ljuset bildade en cirkel på marken under. Objektet sågs några minuter, rörde sig norrut och inget ljud hördes.

Stockholms län
Nackastrand 3/7-99 ca. kl. 24

Tre personer såg ett eldklot med svans som for över himlen utan ljud. Kom från öster och rörde sig västerut. Syntes ca 20-30 sekunder och hade ett starkt vitt ljus. Kom uppifrån och rörde sig nedåt.

Verkade vara på ganska låg höjd ca 100 m enligt observatörerna och det såg ut som om det brann upp.

Västmanlands län
Ängsöslott januari eller februari -99 ca. kl.22

Flera personer såg ett orangefärgat klot som hängde över sjön vid Långholmens brygga. De blinkade mot klotet två gånger med ficklampa och klotet

svarade genom att blinka tillbaka. Fenomenet videofilmades en kort stund. Sågs ca 15-20 minuter. Det försvann sakta uppåt med ett dovt ljud.

Stockholms län
Mellan Åkersberga och Norrtälje 14/3- 98 kl.21.30

En kvinna som satt i en bil såg någonting som singlar ner från himlen som ett löv. Det såg ut som en eldkula. Efter några minuter såg kvinnan plötsligt

ett svart triangelformat objekt med starka lysen under. Föremålet stod stilla över trafiken i några minuter.

Stockholms län
Bromma flygplats sommaren 98 ca. kl.14

Minst fem personer i tornet på Bromma flygplats observerade ett tefatsliknande grått föremål på himlen. Det fladdrade fram i riktning från söder mot norr. Det

sågs i ca 20 minuter och inget ljud hördes. Försvann ibland sommarmoln. Radarn på Arlanda visade inget.

Västmanlands län
Blidö hösten 78 eller 79 ca. kl.23

Två personer såg ett enormt pulserande blinkande ljus som svävade i trädtopphöjd. De åkte mot detta. Efter 5 minuter dök ett knallrött runt föremål upp

och passerade bara någon meter från observatörernas bil. Klotet befann sig ungefär en halvmeter över marken. Det gjorde en U-sväng och försvann från

Bermudatriangelns gåta

Clas Svahn

Ingen har väl undgått att höra talas om den mystiska Bermudatriangeln där skepp och flygplan försvinner. Själva Bermudatriangeln utgörs av ett tänkt triangelformat område mellan Florida, Bermuda och Puerto Rico.

Ända sedan Christoffer Columbus färdades i farvattnen i slutet av 1400-talet har området varit föremål för spekulationer av de mest fantastiska slag.

I en rad böcker återges härresande berättelser om dolda pyramider på havets botten som suger kraften ur fartyg och flygplan eller om UFO-baser under ytan som kidnappar allehanda farkoster. I dag tror många att det finns utomjordiska baser i havet utanför Puerto Rico.

Det har också florerat teorier om att det just utanför Floridas östkust skulle finnas en port mellan vår dimension och någon annan värld. Det skulle vara därför som fartyg och flygplan försvinner utan att lämna några spår efter sig - förutom ibland något kryptiskt meddelande: "Allt väl, vädret vackert..."

Området kring Bermuda har inte haft särskilt gott rykte de senaste generationerna trots ett fint klimat. Omkring 1515 upptäcktes de 300 öarna av Juan de Bermudaz och redan från början ryktades det om att mörka makter härjade där.

Bermudatriangelns mest berömda försvinnande är utan tvekan den eskader på fem Grumman Avenger-bombare som den 5 december 1945 gav sig ut på en kortare rutinflygning från Fort Lauderdale i Florida. Flygningen gick ut över Floridas kust. De kom aldrig tillbaka. Händelsen har kommit att bli känd under namnet "Flight 19". Man fann aldrig ett spår av vare sig plan eller de 14 besättningsmännen. Klockan 19.30 samma kväll startade ett sjöflygplan från Bomana River för att söka efter "Flight 19". Också det planet försvann.

I öppningsscenerna till "Närkontakt av tredje graden" från 1977 har man spunnit vidare på "Flight 19:s" försvinnande och i filmen återfinns de i en öken i norra Mexico. Det är lätt att förstå innebörden:

det är utomjordiska krafter som härjar i Bermudatriangeln.

Sensationen var därför stor när en amerikansk dykarfirma i februari 1991 meddelade att man verkligen hade hittat de försvunna bombplanen och till och med bärgat ett av dem. Men snart visade det sig att man dragit för snabba slutsatser. De fem Avengerbombarna var bara några av de upp mot 100 plan av samma typ som hade sin grav i området.

Bermudatriangeln som begrepp användes första gången 1965 men blev allmänt känt i och med Charles Berlitz bästsäljande bok "The Bermuda Triangle" från 1974. Boken gavs ut på svenska 1976 under namnet "Dödens triangel". Där redovisade Berlitz fantastiska fakta som verkade peka på att området öster om Florida var utsatt för krafter utöver de vanliga. Idén var lockande och artiklar och utdrag ur boken publicerades i en rad veckotidningar i mitten av 70-talet.

Berlitz radade upp det ena märkliga försvinnandet efter det andra:

1924. Det japanska lastfartyget "Raifuku Maru" försvinner spårlöst efter att ha sänt nödsignaler från en position mellan Kuba och Bahamaöarna.

April 1932. Tvåmastaren "John and Mary" hittas övergiven söder om Bermuda. Inte ett spår efter besättningen.

Mars 1938. Lastfartyget "Anglo-Australian" med 39 man försvinner spårlöst. Det sista meddelandet löd: "Allt väl ombord".

17 januari 1949. Passagerarflygplanet "Star Ariel" försvinner under en flygning mellan London och Santiago.

2 februari 1952. Ett brittiskt transportplan med 33 passagerare försvinner på väg mot Jamaica.

30 oktober 1954. Ett av amerikanska flottans plan med 42 personer försvinner.

22 september 1963. En C-123 Cargomaster försvinner på väg mot Azorerna.

Listan kan göras mycket lång.

Sist i den svenska översättningen av Berlitz bok fanns dock en brasklapp, ett kapitel skrivet av den populärvetenskaplige journalisten Eugen Lawrence David Kusches bok "The Bermuda Triangle Mystery - Solved".

Kusche hade gått till källorna: han läste loggböcker, grävde i skeppsregister och väderleksrapporter. Genom sitt noggranna arbete kunde Kusche visa att Bermudatriangeln inte var annat än en myt. Flera av fartygen som påstods ha försvunnit i vackert väder hade i själva verket, visade väderrapporterna, gått under i storm och andra svåra väderförhållanden. Ett fartyg, det norskregistrerade Stavenger som skulle ha försvunnit i triangeln 1931 med 430 personer ombord, visade sig inte ens ha funnits.

Ett annat sätt att spåda på mysteriet har varit att tänja på själva triangeln och skulle man rita ut hela det område som Berlitz använde sig av som underlag till sin bok blev formen närmast en jättestor romb. Någon triangel existerar i själva verket inte. I sin bok "Flim-Flam!" publicerar James Randi en karta över triangeln med flygplan och fartyg som ska ha försvunnit där inprickade. Då visar det sig att endast några få verkligen försvann inom själva triangeln. Det stora flertalet mötte sitt öde långt därifrån. Ett fartyg som påstås ha uppslukats av triangeln försvann i själva verket i Stilla havet, två andra i närheten av Irland och Portugal.

Det kan vara intressant att jämföra hur Charles Berlitz och en vanlig författare som A. A. Hoehlings beskriver tragedin med fartyget "Atalanta".

I Berlitz bok återfinns hon på en lista över de många fartyg han anser har försvunnit under mystiska omtändigheter i triangeln. I sin bok skriver han: "Brittiska flottans 'Atalanta' försvann i januari 1880 med 290 man ombord. De flesta i besättningen var sjökadetter under utbildning. Brittiska flottenheter sökte länge efter spår av fartyget och dess besättning, men trots att man finkammade området fann man inga spår. Liknande efterforskningar skulle upprepas många gånger i framtiden när

Semitjov. I kapitlet, som bar rubriken "Bermudatriangeln - fantasternas nya lekplats", plockade Semitjov ner Berlitz argument bit för bit i en mycket kritisk polemik med den övriga boken. Till sin hjälp hade Semitjov den enda noggranna undersökning av de påstådda försvinnandena som hittills publicerats, fartyg och flygplan försvunnit i området, men oftast helt utan resultat. Sökandet efter 'Atalanta' fortsatte ända till början av maj, men det visade sig helt resultatlöst."

Genom denna till synes korrekta och neutrala redovisning av "Atantas" öde ger Berlitz intrycket av att fartygets försvinnande inte kunde förklaras på något naturligt sätt. Men Hoehling, som gått till källorna, har andra uppgifter. "Atalanta" var ett gammalt skepp som beskrevs som topptungt och lätt kom i rullning. Rullningen kunde bli upp till 32 grader. En man ur besättningen, som drabbats av gula febern och avbrutit resan, kunde höra kaptenen säga "Om hon rullar en enda grad till då förliser hon".

Vad Berlitz heller inte berättar är att februari, mars och början av april månad 1880 var stormiga och att många skepp förliste under samma period som "Atalanta". I mitten av juni siktade barken Exile vrakgods i området som man kopplade samman med "Atantas" förlisning. Dessutom hittades två flaskpost med nödrop från "Atalanta".

Allt detta tiger Berlitz om.

Nu finns det farkoster som varit med om märkliga händelser i området och som klarat sig igenom med mindre eller inga blessyrer alls. 1974 passerade ett passagerarflygplan genom Bermudatriangeln. Efter landningen berättade piloten att man flugit igenom ett grönskimrande moln och att havet under dem kokade.

På marken var det stor uppståndelse. Under cirka 10 minuter hade planet försvunnit från radarskärmen. Det gick katastroflarm och när så planet återkom på radarn var en hel styrka klar att möta planet. Besättningen var mycket förvånad då man sade att de hade varit osynliga i tio minuter. Vid en senare kontroll visade det sig att samtliga klockor ombord gick ~~fel med tio minuter~~ i jämförelse med dem på marken. Fenomenet fick aldrig sin

förklaring. Både Aftonbladet och Expressen hade en notis om händelsen för 25 år sedan.

Men även om de flesta rapporterna från triangeln har visat sig överdrivna, felaktiga eller påhittade har verkligen några fartyg försvunnit under oklara omständigheter. I och för sig är antalet inte fler än på någon annan hårt trafikerad plats på jorden men myten om triangeln har ändå gjort att också vetenskapsmän börjat intressera sig för händelserna.

Nu inställer sig frågorna automatiskt. Vad är det som händer? Varför försvinner några och andra inte?

Vissa rapporter från området berättar om en grönaktig dimma, kokande hav och knäppa kompasser, vare sig det rört sig om fartyg eller flygplan. Man seglar in i ett lugn, vattnet börjar bubbla och vid vissa tillfällen tycks det lysa svagt grönt.

Det finns också en del forskare som på ett seriöst sätt vill försöka lösa mysteriet med Bermudatriangeln. Teorierna har varit lika många som forskarna. I tidskriften Ny Teknik publicerades 1988 en teori som lagts fram av ryska havsforskare. Forskarna hade funnit skiktningar av gashydrat, en fast förening av metangas och vatten, i de övre sedimentlagren av djupsänkorna på botten i triangeln. När temperaturen är låg och trycket högt kan ett tätt lock bildas som stänger inne stora bubblor av gas. När gasen frigörs, och det kan inträffa vid mindre jordbävningar eller andra rörelser i havsbotten, stiger jättelika bubblor upp till ytan och kan dra ned fartyg som befinner sig på ytan.

De ryska forskarna menade att gasen också gör att besättningen snabbt dör av syrebrist och inte hinner gå i livbåtarna. Forskarna har även vid ett tillfälle lyckats studera liknande händelseförlopp hemma i Ryssland, närmare bestämt i Ochotska havet i östra delarna av det forna Sovjet, mellan Kamtjatka och Sachalin. Där bildades en cirka 500 meter hög gaspelare bestående av just metan. Skiktet innehöll även vätesulfid och koldioxid. Hade ett fartyg eller flygplan befunnit sig i området hade de inte haft en chans att klara sig.

Men det finns också andra teorier. En del ganska science fictionbetonade:

- Enorma magnetiska stormar: Ganska logiskt med tanke på en del rapporter om roterande kompassnålar. Det har även förekommit att den "Ösvarta lådans" bandinspelning från samtalet mellan besättning och trafikledning raderats ut över området.

- Upphävande av gravitationen: Teorin om att gravitationen upphävs varpå materien "Öpulveriseras" till följd att inga spår går att finna. Hur det skulle gå till är bara ren spekulat

- Underströmmar: Starka underströmmar som suger åt sig fartyg och som bildar jättelika tomrum i luften varpå flygplan tappar glidförmågan.

- Det är kraften från en väldig "solkristall" från det sjunkna Atlantis som ligger bakom försvinnandena. I dag sköts kristallen av utomjordingar.

Under det sista årtiondet har två andra forskare börjat att fundera kring fenomenet Bermudatriangeln. Det är Richard Mc Iver och Larry Khulman, den senare expert på oljeplattformer. Khulman började tänka på området utanför Florida när man borrade efter olja i Nordsjön. Man fann en gasfyndighet varpå gas började strömma upp till ytan. I detta kokande inferno av bubblor började plattformen att kantra för att sedan gå till botten.

Många har omkommit i dessa olyckor och Larry Khulman menar att inte ens den bästa flytväst i världen duger när man hamnar i gasblandat vatten. Denna tanke liknar mycket de ryska forskarnas teori med gashydratlocket.

Richard Mc Iver har gjort laboratorieexperiment i stora bassänger och där kunnat visa vad som händer under ytan på platser med stora gasansamlingar.

Genom årtusenden har lager av växter och djur bildat lager av gashydrater och då havsbotten rör sig genom underjordiska skalv eller jordskred bryts sedimentet sönder och metangas släpps fri och strömmar upp mot ytan. Här kan det röra sig om enorma gasfickor. Enligt de ryska forskarna kan locket bli 300 meter tjockt. Experimentet Mc Iver gjort visar att när gas bubblar upp till ytan mister vattnet sin ytspänning. Metangas

är också lättare än luft och otroligt lättantändlig.

Nu kan vi alltså presentera gåtan om Bermudatriangeln ur en helt annan synvinkel. För det första vet vi att antalet försvinnanden inte är särskilt stort. För det andra finns det nu en fungerande teori som kan förklara de försvinnanden som ändå inträffar.

Låt oss nu tänka oss att ett fartyg och ett flygplan kommer in över Bermudatriangeln med några timmars intervall. Strax före har det förekommit

Alltså, inga vrakdelar står att finna och man hann aldrig sända några nödsignaler.

Vad händer då med flygplanet?

Då metangasen når havsytan fortsätter den upp genom atmosfären. Så småningom når den upp till flygplanet. När planet flyger in i gasen händer två saker.

1. Motorerna kvävs då de inte får tillräckligt med syre.

2. De heta avgaserna antänder gasen och planet störtar efter ett antal explosioner och försvinner ner i havet som inte har någon bärkraft. Följaktligen finner man inte heller där några vrakspillror, inte ens en oljefläck blir kvar.

När det gäller Bermudatriangeln så kallas inte området "Öhavets kyrkogård" för inte. Man räknar med att sedan andra världskriget har omkring 1.000 personer gått sina öden till mötes just där. Men trots den höga siffran betyder detta inte att vi måste söka efter en exotisk förklaring. Delar man upp den blir det 25 personer årligen.

Den amerikanska kustbevakningens sjunde distrikt, som bevakar det aktuella området, samt försäkringsbolaget Lloyds i London kunde visa statistik på att Bermudatriangeln är betydligt mer harmlös än sitt rykte. 1975 gick 21 fartyg under utan att lämna ett spår efter sig utanför den amerikanska kusten men av dessa olyckor inträffade endast fyra inom triangeln.

ett undervattenskred som frisläppt ett stort antal ton metangas som strömmar mot ytan. Från flygplanet ser man ett grönaktigt skimmer och hela havet kokar och bubblar. På havsbotten har den uppåtstigande gasen bildat stora kratrar samt flera ton sediment som följer med gasen uppåt. Havet har nu tappat hela sin bärkraft inom ett stort område. Fartyget försvinner rakt ner i de bubblande vattenmassorna, efter följer sjunkande sediment och täcker över vrakdelarna.

För att få ett perspektiv på dessa försvinnanden ska man också veta att området är ett av världens mest trafikerade med omkring 150.000 fartyg varje år och ett årligt antal nödrop på 10.000. I en artikel i tidskriften Sökaren 7/91 konstaterar den danske ufologen Willy Wegner att under perioden 1967-1977 hade inte ett enda passagerarflygplan gått förlorat över Bermudatriangeln.

Av de böcker som har skrivits om Bermudatriangeln är i stort sett allt kommersiellt inriktat och av oseriös natur. De flesta författare har nöjt sig med att skriva av Berlitz och sedan krydda med egna teorier.

Men det finns två författare som verkligen satt sig in i ämnet. Den första är Paul Begg som bland annat skrivit boken "In to thin air". Där tar författaren upp Bermudatriangeln i ett par kapitel. Den andra boken är Kusches "The Bermuda Triangle mystery solved" som vi tidigare har nämnt.

Det är helt klart att myten om Bermudatriangeln har mycket liten grund i verkligheten. Men för Charles Berlitz blev den en guldgruva. Hans bok har sålt i över 10 miljoner exemplar och 1975-1976 blev den USA:s mest sålda bok.

Berlitz själv följde upp succén med ytterligare två böcker. Och pengarna fortsatte att rulla in.

I dag är det ingen som längre hör talas om några försvinnanden i denna så mytomspunna triangel. När läste du om ett senast?